

СОБОРНЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ЯКОВА.

¹ Яков, слуга Божий і Господа Ісуса Христа, дванайцяти родам, що розсіяні: Вітайте.

² Усяку радість майте, братте моє, коли впадаєте в різні спокуси,

³ знаючи, що доказ вашої віри робить терпінне;

⁴ терпінне ж нехай має звершене діло, щоб ви були звершені і повні, ні в чому не маючи недостатку.

⁵ Коли ж у кого з вас недостає премудрости, нехай просить у Бога, котрий дає всім щедро та й не осоромлює, то й дасть ся йому.

⁶ Нехай же просить вірою, нічого не сумнячись; хто бо сумнить ся, той подобен філі морській, котру вітер жене та й розбиває.

⁷ Нехай бо не думає такий чоловік, що прийме що від Бога.

⁸ Чоловік двоєдушний не статечний у всіх дорогах своїх.

⁹ Нехай же хвалить ся брат смиренний висотою своєю,

¹⁰ а багатий смиреннем своїм; бо він, як травяний цвіт, перейде.

¹¹ Зійшло бо сонце із спекою, і висушило траву, і цвіт її опав, і краса лица її зникла; так і багатий в дорогах своїх зівяне.

¹² Блажен чоловік, що витерпить спокусу; тим що, будучи вірний, прийме вінець життя, що обіцяв Бог тим, що люблять Його.

¹³ Ніхто ж у спокусі нехай не каже: Що Бог мене спокушує; Бог бо не спокушуєть ся лихим, і не спокушує сам нікого.

14 Кожен же спокушуєть ся, надившись і лестившись похоттю своєю.

15 Потім похоть, зачавши, роджає гріх, гріх же зроблений роджає смерть.

16 Не заблуджуйтесь, браттє моє любе.

17 Усяке добре даянне і всякий звершений дар з висоти сходить, од Отця сьвітла, в котрого нема переміни ані тїни зміни.

18 Схотїв бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь почином творива Його.

19 Тим же, браттє моє любе, нехай буде всякий чоловік скорий на слуханне, і нескорий на слова, нескорий на гнів.

20 Гнів бо чоловіка правди Божої не чинить.

21 Задля того відкинувши всяку погань і останок зла, прийміть у лагідности посаджене слово, що може спасти душі ваші.

22 Будьте ж чинителями слова, а не тільки слухателями, обманюючи себе самих.

23 Бо, коли хто слухатель слова, а не чинитель, той подобен чоловікові, що дивить ся на природне лице своє в зеркалі.

24 Подививсь бо на себе, та й одійшов, та зараз і забув, який він був.

25 Хто ж дивить ся в звершений закон свободи, та й пробує в ньому, той не слухатель забуваючий, а чинитель діла; такий буде щасливий у діланню своїм.

26 Коли хто думає, що він вірен між вами, не уздаючи язика свого, а обманюючи серце своє, у того марна віра.

27 Ото бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганим од сьвіта.

2

¹ Братте моє, не на лица вважаючи, майте віру Господа нашого Ісуса Христа прославленого.

² Коли бо ввійшов у громаду вашу чоловік з золотим перснем, в одежі осяйній, ввійшов же й вбогий в мізерній одежі,

³ і ви споглянете на того, що носить осяйну одяжу, і скажете йому: Ти сідай отут гарно, а вбогому скажете: Ти стань отам, або сідай отут на підніжку моїм,

⁴ то чи не пересуджуєте між собою і не станетесь суддями з ледачими думками?

⁵ Слухайте, братте моє любе: хиба не вбогих світу сього вибрав Бог на багатих вірою і наслідників царства, котре обіцяв тим, хто любить Його?

⁶ Ви ж зневажили вбогого. Хиба не багаті підневолюють вас, і не вони тягнуть вас на судища?

⁷ Хиба не вони зневажають добре ім'я, яким вас названо?

⁸ Коли ж оце звершуєте закон царський по писанню: „Люби ближнього свого, як себе самого“, добре чините;

⁹ коли ж на лица дивитесь, то гріх робите, докорені законом, як переступники.

¹⁰ Кожний бо, хто увесь закон заховає, та згрішить в одному, станеть ся у всьому виноватий.

¹¹ Хто бо сказав: „Не чини перелюбу,“ Той сказав і: „Не вбивай.“ Коли ж не зробиш перелюбу, а вбеш, став ся еси переступником закону.

¹² Так говоріте і так творіте, яко такі, що законом свободним судити метесь.

¹³ Суд бо без милосердя тому, хто не зробив милости, і вихваляєть ся милосерде суду (понад суд).

14 Яка користь, братте моє, коли хто каже, що віру має, та діл не має? чи може віра спасти його?

15 Коли ж брат або сестра нагі будуть і жадні щоденної страви,

16 а з вас хто скаже їм: Ідіть з миром, грійтесь і годуйтеся, а не дасть їм потрібного для тіла; яка (з того) користь?

17 Так само й віра, коли діл не має, мертва сама по собі.

18 Ну, скаже хто: Ти віру маєш, а я діла маю. Покажи мені віру твою з діл твоїх, а я тобі докажу з діл моїх віру мою.

19 Ти віруєш, що Бог один; добре робиш: і біси вірують, та й тремтять.

20 Чи хочеш же зрозуміти, чоловіче марний, що віра без діл мертва?

21 Авраам, отець наш, хиба не з діл оправдив ся, піднявши Ісаака, сина свого, на жертівник?

22 Чи бачиш, що віра допомагала ділам його, і ділами звершилась віра?

23 І сповнилось писаннє, що глаголе: „Увірував же Авраам Богові й полічено йому (те) за праведність, і другом Божим наречено його.“

24 Чи бачите ж оце, що з діл оправдуєть ся чоловік, а не з однієї віри?

25 Так само і Раава блудниця хиба не з діл оправдилась, прийнявши посланців і вивівши їх іншою дорогою?

26 Яко бо тіло без духа мертво, так і віра без діл мертва.

3

1 Не будьте многі учителями, братте моє, знаючи, що більший осуд приймемо.

² Багато бо грішимо всі. Коли хто в слові не грішить, се звершений чоловік, сильний обуздати і все тіло.

³ Ось бо і коням узди в роти вкладаємо, щоб слухали нас, і все тіло їх повертаємо.

⁴ Ось і кораблі, хоч які величезні, і страшеними вітрами носять ся, обертають ся малим стерном, куди воля стерника хоче.

⁵ Так само й язик — малий член, а вельми хвалить ся. Ось малий огонь, а які великі речі палить!

⁶ І язик огонь, сьвіт неправди; так, язик стоїть між членами нашими, сквернячи все тіло, і палючи круг природи, а запалюючись од геєнни.

⁷ Всяка бо природа, звїрей і птиць, гадів і морських (звїрів) вгамовуєть ся і вгамовано природою чоловічою;

⁸ язика ж ніхто з людей не може вгамувати; без упину бо (се) зло, повне отрути смертоносної.

⁹ Ним благословляємо Бога і Отця, і ним кленем людей, що постали по подобю Божому.

¹⁰ Із тих же уст виходить благословенне і проклін. Не подобає, братте моє любе, сьому так бути.

¹¹ Хиба криниця з одного джерела випускає солодке і гірке?

¹² Хиба може, братте моє, смоківниця маслини родити, або виноградина смокви? Так само ні одна криниця не дає солоної і солодкої води.

¹³ Хто мудрий та розумний між вами, нехай покаже з доброго життя діла свої в лагідности і премудрости.

¹⁴ Коли ж гірку зависть маєте та сварку в серці вашому, то не величайтесь і не кривіть на правду.

¹⁵ Не сходить ся премудрость звише, а земна (вона), душевна, бісовська.

¹⁶ Де бо зависть та сварка, там безладде і всяке лихе

діло.

¹⁷ А та премудрость, що звише, найперше чиста, потім мирна, лагідна, покірлива, повна милости і добрих овочів, безсторонна і нелицемірна.

¹⁸ Овощ же праведности сієть ся в упокої тим, хто творить упокій.

4

¹ Звідкіля війни та сvari в вас? Чи не звідсіля: з розкошів ваших, що воюють у членах ваших?

² Бажаєте, та й не маєте; убиваєте і завидуєте, та й не можете осягти; сваритесь і воюєте, та й не маєте, тим що не просите.

³ Просите, та й не приймаєте, тому що погано просите, щоб обернути на розкоші ваші.

⁴ Перелюбники і перелюбниці! хиба не знаєте, що любов сьвіта сього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем сьвіту, той стаєть ся ворогом Бога.

⁵ Або думаєте, що марно писанне глаголе: „До зависти пре Дух, що вселив ся в нас?”

⁶ Більшу ж дає благодать; тим же і глаголе: „Господь гордим противить ся, смиренним же дає благодать.”

⁷ Коріте ся ж оце Богу, противте ся ж дияволові, то й утіче од вас.

⁸ Приближуйтесь до Бога, то й приблизить ся до вас; очистіть руки, грішники, і направте серця (ваші), двоєдушники.

⁹ Страдайте, сумуйте та плачте; сьміх ваш у плач нехай обернесть ся, і радість у горе.

¹⁰ Смирітесь перед Господом, то й підійме вас.

¹¹ Не осуджуйте один одного, браттє; хто бо осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і

судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя.

¹² Один єсть Законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто еси, що судиш другого?

¹³ А нуте ж ви, що говорите: Сьогодні або завтра підемо в той і той город, і пробудемо там рік, та торгувати мем та дбати мем,

¹⁴ (ви, що не знаєте, що буде завтрішнього. Яке бо життє ваше? та же ж воно пара, що на малий час явить ся, а потім щезає.)

¹⁵ Замість щоб говорити вам: Коли Господь зволить та живі будемо, то зробимо се або те.

¹⁶ Нині ж хвалитесь у гордощах ваших. Усяка така хвала лиха.

¹⁷ Оце ж хто знає, як чинити добро, та й не чинить, тому гріх.

5

¹ А нуте ж ви, багаті, плачте ридаючи над злиднями вашими, що надходять.

² Багатство ваше згнило, і шати ваші міль поїла.

³ Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх на свідчення проти вас буде, і з'їсть тіло ваше, як огонь.

⁴ Ось, плата робітників, що порали ниви ваші, задержана од вас, голосить; і голосінне женців до ушей Господа Саваота дійшло.

⁵ Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заколення.

⁶ Осудили ви, убили праведного; він не противив ся вам.

⁷ Терпїть же оце, братте моє, аж до приходу Господнього. Ось, ратай жде доброго овощу з землі, дожидаючись терпіливо його, доки прийме дощ ранній і пізній.

⁸ Терпіть же й ви, утвердіте серця ваші, бо прихід Господень наближуєть ся.

⁹ Не зітхайте один на одного, браттє, щоб вас не осуджено: ось, суддя перед дверима стоїть.

¹⁰ За взір тяжкої муки і довгого терпіння прийміть, браттє моє, пророків, що глаголали імям Господнім.

¹¹ Ось, ми звемо блаженними, хто терпів. Про терпінне Йовове чули ви, і кончину Господню виділи; бо Господь вельми милосерний і благий.

¹² Перше ж усього, браттє моє, не кленітьєсь ні небом, ні землею, ні иншою якою клятьбою; а нехай буде в вас: так, так, ні, ні, щоб не впали ви в осуд.

¹³ Хто між вами тяжко страдає? нехай молить ся; хто радїє? нехай сьпіває.

¹⁴ Чи хто нездужає між вами, нехай призове пресвитерів церкви, і нехай молять ся над ним, помазавши його оливою в імя Господнє;

¹⁵ і молитва віри спасе болящого, і підійме його Господь; а коли гріхи вчинив, відпустять ся йому.

¹⁶ Визнавайте один одному гріхи, і молітьє ся один за одного, щоб сцілитись вам. Много бо може молитва праведного ревна.

¹⁷ Ілия був чоловік подобний нам страстями, а помоливсь молитвою, щоб не було дощу, то й не було дощу на землі три роки і шість місяців.

¹⁸ А знов помолив ся, то й дало небо дощ, і земля зростила овоц свій.

¹⁹ Браттє, коли хто з вас заблудить від правди, і наверне хто його,

²⁰ нехай знає, що навернувший грішника від блудної дороги його спасе душу від смерти і покрие множество гріхів.

Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905
The Holy Bible in Ukrainian, translated by P. Kulish
and I. Pulyu in 1905

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files
dated 15 May 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358